

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מורד במלכות הוא ולא צריך למדייניה. קשה א"כ היאך גרס פרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו. וס) לדיני נפשות מתחילין מן הזד מדכתיב גבי נצל ויחגרו איש חרצו ויחגור גם דוד חרצו (ש"א כה) והא מורד במלכות הוה ולא בעי למדייניה ועוד קשה

עא א מיי פ"ג מהל' מלכים ה' כה סג ע"פ לו:

תורה אור השלם

1. וברוך טעמך וברוכה את אשר בלתי יהיו הנה מבוא בדמים ודשע קדי ליה
2. ואלא הדין זאת לך לפיקה ולמכשול לב לארני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו ודחטב יי לאדני וברכת את אמתך
3. שמואל א כה לא וקום אדם לרדף ולקשט את נפשך והיתה נפש אדני צרוכה בצרור החיים את יי אלהיך ואת נפש איבך וקלענה בתוך פך המלך:
4. שמואל א כה כט ואלך חלקיהו הכתן ואדוקים ועבדו וישפן ועשיה אל חלקיה הכביא אשת שלם בן תקנה בן דרסר שמר הגברים והיא ישת בירושלם בפשונה וידברו אליה: מליכס ב כב די
5. כי המוכר אל המקמר לא ישוב ועוד בחיים חתום בן חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעונו חתום לא יתחוקי: ויחוקל י י
6. ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמר אלי איש אנשי העיר הקבר
7. ויהי ביום השלישי ותלבש אהרן מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והתולך ישוב על כסא המלכות בבית המלכות נכח פתח הבית:
8. ויהי ביום השלישי ותלבש אהרן מלכות עמי ראש השלישים לך דוד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום לעורך כי עורך אלהיך ויקבלם דוד וחתום בקראשי הגדרה:
9. דברי הימים א יב יט ותשלח ותקרא לברך בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צדק יי אלהי ישראל לך ומשבת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מנבי נפתלי ומנבי ובלן: שופטים ד ו
10. ותאמר אליהם כה לברך בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צדק יי אלהי ישראל לך ומשבת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מנבי נפתלי ומנבי ובלן: שופטים ד ו
11. ותאמר אליהם כה לברך בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צדק יי אלהי ישראל לך ומשבת בהר תבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מנבי נפתלי ומנבי ובלן: שופטים ד ו
12. ויקבר אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס ברך אפרים מצפון לדר געש: שופטים ב ט
13. הנה אגורו כאים בארץ את תקות חוט השני הנה תקשרי בחילון אשר הורדתנו בו ואת אבך ואת אפך ואת חתך ואת כל בית אבך תאספי אלך הכתיה: יהושע ב יח

לליהני. מנעת אותי: **זדמים.** דס נדה ושפיכות דמים: **שגילה שוקה.** ונתאווה לה ותצעה ולא שמעה לו כדמסיים ואולי: **לפוקה.** (כמו פיק זרכיס (מחוס ט): הכי גרסי' **ואם מנגל דיקא אחרימי ומאי ניהו מעשה דבזע ומסקנא הכי הוה.** והכי פירושה מדקאמרה ליה ולא מהיה זאת לך לפוקה מכלל שהמנצחתה לו שסופו להכשל צביאה אחרת ומאי ניהו בזע ומסקנא הכי הוה סוף שעלתה לו כך. אלמא צביאה הוות שנתקיימה נבואתה: **צבדי שופא פילנא.** עם ° שהאשה מדברת היא עווה. כלומר עם שהיא מדברת עמו על צעלה הזכירה לו את עצמה שאס ימות (י) ישאנה: **מיטיפי.** נופין למרחוק. והוגמתו כנס' כתובות (דף ס.) נטוף עיניך: **וזמקוס ירמיה הכי מיסנציה היא.** הכי ירמיה עמד מסנת י"ג ליאשיה שנאמר אשר היה דבר ה' אל ירמיה וגו' (ירמיה ה) והספר נמלא בשנת י"ח ליאשיה ועליו שלח אלל חולדה(ט):

גליון הש"ס

רש"י ד"ח בחדר בו שהאשה מדברת. עין סופה דף ט ע"פ רש"י ד"ה שומא:

הגהות הב"ח

(א) נב' מרמי נמי נביאחא ידירין חוויין: (ב) שם אמר רב נמון חולדה הבביאה מנל: (ג) רש"י ד"ה לפוקה לשון בשלון ברכים כמו פיק זרכיס: (ד) ד"ה צבדי שופא וירי שאל ימות בכל יאשנה: (ה) ד"ה אלל מלמד וכו' לא היה עם ירמיה ויאשיהו המלך מלך עליהם וחזרו למנות וכו' אלל חמס שמימות: (ו) ד"ה שם קציר וכו' וגדולה כמו תשלח צבירה ועשה קציר:

הגהות הג"א

[א] נב' אלל מלמד שגלתה איש הי"ל ג"פ אלל השמיטי לי אמרה לו) תא"מ:

מוסף רש"י

טבעך. שמעך (עי' ע"ז ב.). שפיל ואולי בר ארווא. כלומר ממנת עומתו של אלל לא היא צוט מלשול דבר הפך לו, בין למורה בין לפירסמו ולמצוע חוטו (בי' צב.). דכתוב. יומי דקציר, כי המוכר אל המוכר לא ישוב. דקאמר לכו סופסס לגלות ויהא יובל בטל ולא יחזרו שדות לבעליהן. אפשר יובל בטל. משגלו שצט ראוין וגד (שרכ"ו ג.). פתיא. כלי חסס (ברכות ג.) פתיא אומנא, לוי שחור, כמו (ע"ז לג.) הני פתומא די מיכסי אומנא, שמתמר ע"י מלאכה, כלומר גם אתה רגיל ומדיר בתורה, כמו (ברכות כה.) מסתלי ציך ניכר שפתימ אתה, חממה מפולחרי כלי מבער (ע"י תענית ז.) דרין של תלמודי חכמים שמתטערין על לימוד תורה ואינס מככסיס צביהס (ע"ז טו.)

מורד במלכות הוא ולא צריך למדייניה. קשה א"כ היאך גרס פרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו. וס) לדיני נפשות מתחילין מן הזד מדכתיב גבי נצל ויחגרו איש חרצו ויחגור גם דוד חרצו (ש"א כה) והא מורד במלכות הוה ולא בעי למדייניה ועוד קשה היאך יש דוד צדן והא אין מושיצין מלך כסנהדרין כלאמרינן כסנהדרין פרק כ"ג (דף יח:) וע"ק מפ' צמה צהמה יולאה (שבת דף נו.) גבי אוריה דקאמר שהיה לו לדנו כסנהדרין ואמאי והא מורד במלכות היה וי"ל דהכא ה"פ מורד במלכות הוה ולא כריך למדייניה כשאר דיני נפשות שדיני צו ציוס לזכות וציוס שלאחריו לחובה אלל אפילו צו ציוס גומרין לחובה והיינו הא דקאמרה ליה אביגיל וכי דנין דיני נפשות צלילה היה לך להמתין לגמור עד למחרת והוא השיב לה מורד במלכות הוה ואין כריך להמתין עד למחר אבל לדנו ודאי כריך וגם לא קשה מהא שיש דוד כסנהדרין דהא לאין מושיצין מלך כסנהדרין היינו משוס דלא הוה כצדו להיות יושע וסומק אבל גבי מורד כצדו הוה להיות יושע וסומק לפי שהוא נוגע דצדרי: **ה"ג מאי מבוא בדמים תרי דמים** דם נדה ושפיכות דמים מלאמר שגלתה שוקה. ולא גרסינן איכא דלמרי מלמד שגלתה שוקה דהא השמא מפרש מאי מרי דמים ועד השמא לא פריש להו:

שגלתה שוקה והלך דוד לאורה

היאך אומה דיקת גלתה שוקה לפני דוד ועוד קשה דמחזי כגומנא לומר סהלך לאור שוקה ג' פרסאות וי"ל דנמלא כספרים מדויקים שנקוד בהן לאורה כלומר לאור שלה פירוש נמאה לה דוד והלך צאור חמימות שלס פרסאות: **דאיגיירה** ונסבה יהושע. קשה היאך נסבה הא אמרי פ' הערב (ימות דף עו. וס) דלפילו צגיורתם (י) לית להו חמנות וצריך לומר של האיתה משצעה עממין אלל משאר עממין וזאת לגור סס (י) וש מפרסיס שלכו לומר של חוהרו על לאו דלא מתמתן עד לאחר שנגנסו לדרך וזה אינו לאמרי צמדרט דנמיניס צלו להתגייר צימי משה כמו צימי יהושע ואף על פי כן לא הותרו לצא בקהל אלל היו חוטבי עיסי ושואצי מיס אלמא דקודס שצדו את הירדן ונכנסו לדרך החוהרו עליהם (י): ארבע

הכא **בן חרחס וכתוב התם** (י) בתמנת חרס איתביה רב עינא סבא לרב נחמן שמונה נביאים והם כהנים יצאו מרחב הזונה ואילו הן נריה ברוך ושריה מחסיה ירמיה חלקיה חנמאל ושלוס רבי יהודה אומר אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחב הזונה הכא **בן תקוה וכתוב התם** (י) את תקות חוט השני אמר ליה **עינא סבא** ואמרי לה **פתיא אוכמא מיני ומינד תסתיים שמעתא דאיגיירא** ונסבה יהושע ומי הוה ליה זרעא ליהושע והכתוב **בנו בני לא היה בנתן הוה ליה בשלמא**

14. נון בנו ודושע בנו: דברי הימים א ז כז